

ת"פ 4194/03 - מדינת ישראל - משטרת ישראל נגד ייטלי קארפנקו- נדון, דומניק גילמן - נדון, יארוסלב פדוטנקו, איליה יוסופוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4194-03-14 מדינת ישראל ני' קארפנקו (עוצר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה: מדינת ישראל - משטרת ישראל

נגד

- הנאשמים:
1. ייטלי קארפנקו - נדון
2. דומניק גילמן - נדון
3. יארוסלב פדוטנקו - ע"י ב"כ עוזר שני מօון
4. איליה יוסופוב - ע"י ב"כ עוזר אנה ברונשטיין

גזר דין (נאשמים 3 ו-4)

כללי

ארבעת הנאשמים בתיק הורשו על יסוד הודהתם בעבירות שבוצעו בהקשר לאירוע שהתרחש ביום 15.2.14. הנאשמים 1 ו-2 הגיעו להסדרי טיעון סגורים ונגזר עליהם, בהתאם, עונש של 6 חודשים מאסר ומאסר מוותנה (ההסדר שהוצע בעניינו של נאשם 2 כלל הסכמה לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, אולם בסופה של יום, ולאחר והנאשם לא שיתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות, נקבע כי תקופת המאסר תרוצחה לאחר סורג ובריח).

בעניינם של הנאשמים 3 ו-4 לא הוצג הסדר עונשי, והצדדים טענו על פי ראות עיניהם.

סיפור המעשה

המתלוון בתיק זה העסיק בעבודות שיפוצים שתי נשים שאחת מהן היא חברתו של נאשם 1, כאשר בין המתלוון לאותן שתי נשים נגלו ויכוח כספי. ביום 15.2.14 התקשר נאשם 1 למTELוון ושאל מדוע הוא לא משחרר את שתי הנשים ואף דרש לדעת את כתובתו של המתלוון. המתלוון ציין כי אינו מחזיק את הנשים ובשלב זה נטל נאשם 2 את מכשיר הטלפון
עמוד 1

ואים לפגוע במתלון. כשבוע לאחר מכן סיכמו המתלון ואחת הנשים כי המתלון ישלם לה 3,000 ₪. עובר ליום 24.2.14 קשרו ארבעת הנאים קשר לביצוע עווין ותיכננו כי יגעו בצוותא לבתו של המתלון וידרשו ממנו באזימים 10,000 ₪. בהתאם לתוכנית, הגיעו ארבעת הנאים לבתו של המתלון. נאם 3 היה מצד בסכין אותה החזיק בכיסו, ואם 4 החזיק סכין וכן מיל גז פלפל. ארבעת הנאים אף החזיקו אקדח גז דמי אקדח אמיתי בתא ה兜ות ברכב בו הגיעו. נאים 1 ו-2 המתינו ליד דירתו של המתלון בקומת השכית ולאחר שמתלון ואשתו הגיעו למקום, דרש נאם 1 מהמתלון כי " יצא החוצה" על מנת לדבר איתם. המתלון ירד למיטה שם פגש בארבעת הנאים. בשלב זה הגיע נאם 1 פנקס והסביר למתלון כי על פי חישובים שערך הוא חייב לאחת הנשים 10,000 ₪ וכן 250 ₪ עבורו (עבור נאם 1). המתלון הסביר כי סיכם עם אחת הנשים כי ישלם לה 3,000 ₪ בלבד נאם 2 הבahir לו כי הסיכום לא מעניין אותו והם רצים את הכספי עכשו, ואילו נאם 4 הוסיף ואמר: "נו נו כסף, עד עכשו ברור לך, כדאי לך להקשיב למה שאומרים". נאם 2 אזכיר בפני המתלון שמות של ערביים אחדים, לדבריו, הוא מצא בקשר, והוסיף לאים עליו כי כדאי לו "לסגור את זה יפה". בלילה ברירה, הסיכם המתלון לשלם לנאים 10,000 ₪ למחרת היום, אך נאם 2 הוסיף ואים עליו כי "קחו סכינים ויריבו אחד עם השני", ואף שוחח בקהל עם נאם 4 על קר שיש להם נשך. נאם 4 העביר לנאם 2 חפץ, ואילו נאם 2 ניגש לרכב והטמין בו סcin. נידת משטרת שהגעה למקום גרמה להפסקת האירוע תוך שנאים 3 זורק את הסcin בקרבת מקום.

העבירות בהן הורשעו הנאים

על יסוד התיאור העובדתי שפורט לעיל, הורשעו כל הנאים בעבירה של קשר לביצוע עווין. נאים 1 ו-2 הורשעו אף בעבירות איומים, ואילו נאים 3 ו-4 הורשעו בעבירה של החזקת סcin.

תסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינים של נאים 3 ו-4

נאם 3 - שני הتسקרים שהוגשו בעניינו של נאם 3 עולה כי הנאם, בן 30, נשוי ואב לילד בן שנתיים. הנאם נולד ברוסיה, בהמשך עבר עם משפחתו לפולין. הנאם תואר כמי שישים לימודי תואר שני, והעסק בפולין כעוזר פרלמנטרי לשירה אשר נהרגה מאוחר יותר בתאונת מטוס. על רקע הפסקת עבודתו, התחיל הנאם לצבור חובות, ומאחר והתקשה למצוא עבודה, החליט לעלות לארץ ביחד עם משפחתו (לפני כשנתיים). הנאם תiar (והדברים עלו אף בטיעוני בעת כוחו לעונש) כי ניהל עמותה עסקה בחילופי סטודנטים בין רוסיה לפולין. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד הנאם כמאבטח במועדון בצוותא עם הנאים האחרים, והסביר את התנהלותו באירוע כהתנהגות פיזיה שבעה מצוקה כלכלית ורצון להרחב את הכנסתו. שירות המבחן סבר כי להליך הפלילי יכולת הרתעה נמוכה ומסר המאפשר המשך התנהגות כוחנית כלפי الآخر על מנת להשיג מטרות אישיות, ועל כן המלצה העונשית היא להטלת עונש מאסר לRICTSI בדרך של עבודות שירות.

נאם 4 - הנאם, בן 23, רווק המתגורר בבית אחו. בגיל 7 הגיע הנאם מביתו לפניםיה, סיים 10 שנות לימוד, התגייס בהמשך לצה"ל ועבד במקביל לפרנסתו. הנאם קיבל אחריות על מעשי, והסביר את מעורבותו בכך שבאה לעולם על רקע מחויבות ששחש כלפי חבריו לעבודה (גם נאם זה עבד באותה תקופה כמאבטח במועדון בצוותא עם הנאים האחרים). שירות

הմבחן התייחס לתפקידו הנורטטיבי של הנאשם לאורך שנים, חurf תנאי פתיחה מורכבים, וצין כי להתרשםתו, הנאשם נטל על עצמו מגיל צעיר תפקידים משפחתיים שלא תאמו את גילו וצריכו ההתפקחותים. עוד ציין כי כאשר הנאשם נמצא בסביבה נורטטיבית בעלת גבולות, הוא מצליח לגלוות יציבות בהתנהגותו. הנאשם של צורך טיפול ושירות המבחן סבר, לאור נתוני, כי יש מקום לבטל הרשותו ולהסתפק בכך של יקף של 160 שעות, או לחלופין (במידה ובית המשפט לא קיבל את הממליצה המרכזית) - בעונש מסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ראיות וטייעוני הצדדים לעונש

התובעת התייחסה בטיעונה לחומרת האירוע, והסבירה כי נסיבותו מצדיקות קביעת מתחם הנע בין 6 חודשים ל-24 חודשים. אולם, התובעת לא חקרה על העובדה כי מעשייהם של נאים 1 ו-2 (לגביהם הוצג הסדר סגור של 6 חודשים מסר) חמורים ממעשייהם של נאים 3 ו-4, אולם סברה כי לאור כל הנתונים, כמו גם האמור בתסקיר השירות המבחן, יש מקום להשתתת תקופה מסר נוספת על התקופה בה החזקן הנאים במעצר (תקופה בת חודש וחצי החל מיום 24.2.14 ועד יום 9.4.14).

ב'כ נאשם 3 התייחסה בטיעונה לנטיינו האישיים של הנאשם, לקשיי הקליטה שחווה, לעובדה כי אין לחובתו הרשותות קודמות, לפער בין השכלתו ועיסוקו בפולין לבין עיסוקו בארץ, וכן לקשיי הפרנסה שהם מנת חלקו, בוודאי לאור היומו נשוי ואב לילד. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה הסניגורית כי הנאשם לא עלה לבתו של המתלון וכל חלקו התמצא באותה שיחה שהתרחשה מתחת לבתו של המתלון, כאשר חלקו שלו היה זניח על פי הנטען. בהתייחס לתסקיר השירות המבחן, צינה הסניגורית כי התרשומות השירות המבחן אינה משקפת את כלל הנתונים, והצביעה על טעויות הקיימות בתסקיר, לשיטתה (לדוגמה - העובדה כי הנאשם מעטפת משפחתיות תומכת, ולא כפי שצווית בתסקיר). הסניגורית הגישה מכתב המלצה אודות הנאשם, ומכתבם המתארים את פעילות העמotta שהפעיל בפולין. לעניין מתחם הענישה, צינה הסניגורית כי לטעמה, הרף התחתון של מתחם צריך לעמוד על עונש צופה פני עתיד.

יודגש כי בעניינו של הנאשם זה שמעתי עדויות לעונש מטעם אשתו ומטעם מעסיקו אשר תיאר כי ככל שיוטל על הנאשם עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות, יאביד הנאשם את מקום עבודתו.

ב'כ נאשם 4 עטרה לביטול הרשותו של הנאשם, וזאת בהתאם על האמור בתסקיר השירות המבחן, ונוכח העובדה כי אין לחובתו הרשותות קודמות. לשיטת הסניגורית, קיים חשש שהוא נזocht תפגע בהמשך העסקת הנאשם בחברה להרכבה ושירותות מעליות, שכן החברה נותנת שירותים גם למוסדות ממשלתיים. טיעון נוסף בהקשר זה נשמע ביחס למיעמדה של זוגתו של הנאשם (המצודה בהרין מתקדם) וכרגע נמצאת בתהליכי קבלת אזרחות. גם בהקשר לנאים זה, הודגש הפער בין מעשיו לבן מעשייהם של נאים 1 ו-2, ונטען כי לא ניתן להשוות בין חלקם הדומיננטי של נאים 1 ו-2 לבין חלקו הפסיבי של הנאשם 4. הסניגורית התייחסה לקשיי שחווה הנאשם עת נעצר לתקופה ממושכת בתיק זה, במיוחד על רקע התנהלותו הנורטטיבית לאור השנים. במסגרת הטיעונים התייחסה הסניגורית גם לנטיינו האישיים המורכבים של הנאשם, כפי שאלה עלו אף בתסקיר.

שני הנאים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין והכרעה

הairoע המתואר בכתב האישום אינו אירוע כל או מינורי, וניתן להתייחס למספר רכיבי חומרה: התכוון המוקדם; הפעולות המשותפת; ההצלידות בסכינים (נאומים 3 ו-4) והימצאותו של אקדח הגז ברכב עמו הגיעו. גם התכנים המילוליים שהושמעו כלפי המתلون על ידי נאומים 1 ו-2 אינם קלימים, אף אם נאומים 3 ו-4 לא נטו חלק משמעותי בהשענות תכנים אלה, לא ניתן לנתקם מהairoע הכלול. יחד עם זאת, ברור כי מתחם העונש ההולם צריך לשקף את חלוקם הפסיכיפי של הנאים, כמו גם את העבודה כי בסופו של יומם, הסכינים לא נשלפו - ולמעשה, המתلون לא ידע על קיומם.

בנסיבות אלה, סבורני כי מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי התביעה, אינו מתישב עם כלל הנטונים, ואף אינו מתישב עם הסדרי הטיעון שהוצעו ביחס לחלוקם של נאומים 1 ו-2 (שאין חלק כי חלוקם משמעותי יותר). דברים אלה רלוונטיים ביחס לרף התחתון של המתחם, ובוודאי ביחס לרף העליון הנטען על ידי התביעה (24 חודשים) אשר אינו מתישב עם הפסיקה הנוגאת גם במקרים חמורים יותר בהם המעשים משתיכלים לכדי עבירה של שחיטה באוימים.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין מאסר קצר שניית לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר.

טרם אדרש לנוטרים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים לכל אחד מהנאים, ATIICHIS בקצרה לטיעונו של נאם 4 לפיו יש להימנע מהרשעתו. לטעמי, שאלת ביטול הרשעה כלל אינה עומדת על הפרק, וזאת משנה טעםם: ראשית, חומרת המעשה על כל רכיביו, אינה מצדיקה או מאפשרת הימנעות מהרשעה (וראה, בשינויים המחויבים, עונשי המאסר שנגזרו על נאומים 1 ו-2). שנית, לא הוצאה כל פגיעה קונקרטית במקרה של הרשעה, ואנו נשארים עם פגעה פוטנציאלית המאפיינת כל הרשעה בפלילים.

כעת, יש להידרש לרכיבים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים בעניינם של הנאים.

שקלתי לזכות שני הנאים את הודהתם וקבלת האחריות - מדובר ברכיב המצדיק הקלה בעונש.

בנוסף, לשני הנאים נסיבות חיים לא קלות, בין אם מדובר בקשה קליטה משמעותיים (נאם 3) ובין אם בנסיבות משפחתיות ונסיבות חיים קשות (נאם 4). לטעמי, יש גם בנסיבות אלה כדי להוביל להקלת בעונש.

גם העבודה כי אין לנאים עבר פלילי בעלת משמעות, וטמונה בה הקללה בעונש.

עוונשם של נאשמים 1 ו-2 מכוח כלל אחידות הענישה, רלוונטי אף הוא, וב証明 כי עונשם של הנאשמים שלפניו כעת, צריך להיות פחות מעונשם של נאשמים 1 ו-2 (זהיינו - פחות מ-6 חודשים מאסר). יצוין כי לחובת נאשם 2 עבר פלילי לא מבוטל, ואף מכאן ניתן ללמידה כי עונשם של הנאשמים צריך להיות פחות באופן משמעותי מעונש של 6 חודשים מאסר.

נתתי דעתני גם לעדויות שנשמעו בשלב העונש, ובמיוחד לעדות מעסיקו של נאשם 3. אין ספק כי לאור נתוני המורכבים של נאשם זה, קיימת חשיבות בשמירה על רצף תעסוקתי.

שים לב הנזונים האמורים הובילו אותי למסקנה לפיה ניתן, במקרה דנן, להסתפק בהטלת עונש מאסר המשקף את תקופת מעצרם הלא קקרה של הנאשמים (ואת הרף התיכון של מתחם הענישה).

סיכום

לאור האמור לעיל, החלטתי להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל כמנין ימי המעצר (החל מיום 24.2.14 ועד יום 9.4.14).

ב. 6 חודשים מאסר, אולם מי מהנאשמים לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהווים את אחת העבירות בהן הורשע, או עבירה אלימה נגד הגוף (לרובות איוימים).

ג. ניתן צו כללי למוסגים לשיקול דעת קצין משטרה. הסכינים ואקדח הגז - יושמדו.

יש להסביר לנאים הפקודות מתיקי המעצר, ככל שקייםות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 07 יוני 2015, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**